

11. "Οστις δι' ανάγκην του ὑψώνει τὸν ἐπίκεινον τοῖχον, προκαταβάλλει καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὑψώσεως, τῶν ὁποίων ὅμως λαμβάνει τὰ ἡμίση ἀπὸ τὸν συμμετόχον του, ὅταν καὶ οὗτος θελήσῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ὑψώσεως.

12. Ἐάν τις γενόμενος μοναχός, ἀφιέρωσεν πρὸς τὴν Μονὴν ὅλα τὰ ιδιόκτητα κτήματά του, ἐκτὸς ἐνός, τοῦ ὁποίου τὴν κυριότητα καὶ τὴν ἐπικαρπίαν ἐπεφύλαξε δι' ἑαυτόν, δύναται τὸ τελευταῖον τοῦτο κτῆμα, τελευτῶν, ν' ἀφήσῃ διὰ διαθήκης πρὸς ὅντινα θέλει, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ δώσῃ οὗτος πρὸς τὴν Μονὴν μίαν ποσότητα χρημάτων».

983

1849. Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πΚ. Ἀνθίμου Δ', κατὰ τοῦ ὅρκου, ἐν 309, Ε', σ. 617–627 καὶ ἐν 152, σ. 107–111. Προσυπογράφουν οἱ π. Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων.

(Ὁ Μ. Γεδεών, ἐν 79, σ. 69, παρατηρεῖ, ὁρθῶς, ὅτι ἐσφαλμένως ἐν 309, Ε', σ. 617, σημ. 1, ἀποδίδεται ἡ ἐγκύκλιος αὕτῃ τῷ Ἀνθίμῳ τῷ ἀπὸ Ἐφέσου, ὅστις εἶναι ὁ Σ', ὁ Κουταλιανός, ἐν ᾧ πρόκειται περὶ Ἀνθίου Δ' τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας).

984

1849. Προκήρυξις εἰς τὸν λαόν, ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου, τῶν κατοίκων τῆς νήσου Καστελλορίζου, ἐν 105, σ. 222–223.

«... εἰς τὸ ἐξῆς, ὅσοι γαμβροὶ μέλλει νὰ νυμφευθοῦν, νὰ μὴ ἔχουν δίκαιον οὔτε λόγον νὰ ζητοῦν περισσότερον ἀπὸ ἓν ὀσπῆτιον, ἐκεῖνο ὅπου ἔχει ὁ καθ' εἷς καὶ δύναται νὰ δώσῃ, ἀλλ' οὔτε συκῆν ἢ ἐλαίαν δύναται νὰ δώσῃ, οὔτε τῆς νύμφης ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ ἢ συγγενεῖς νὰ τολμῶσι νὰ δίδουν περισσότερον ἀπὸ ἓν ὀσπῆτιον καὶ τὴν συνειθισμένην τῶν ρουχῶν προικοδοσίαν τῆς θυγατρὸς των, κατὰ τὸ τοπικὸν ἔγγραφον, οὔτε πρὶν, οὔτε μετὰ, καὶ οὔτε ἰδιαίτερα καὶ μυστικὰ ἔγγραφα νὰ γίνωνται. Καὶ ἂν τοιαῦτα γίνωνται, νὰ εἶναι ἀνίσχυρα καὶ ὡς χαρτία ἄγραφα.

... ὁ παραβάτης καὶ ἀπειθὴς τῶν ἄνω διαλαμβανομένων, νὰ παιδεύηται πρῶτον αὐστηρῶς ὡς μισόκαλος καὶ κακοποιὸς καὶ ἐχθρὸς τῆς πατρίδος, ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα τῆς Ρόδου, ὑποφέρων ἓνα χρόνον φυλακὴν καὶ ἐπομένως νὰ πληρώσῃ πρόστιμα δέκα χιλιάδας γρόσια· αἱ μὲν πέντε εἰς τὸ Κοινὸν τῆς νήσου ταύτης, αἱ δὲ τρεῖς εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῆς Ρόδου καὶ αἱ δύο εἰς τὸν Ἀρχιερεῖα τῆς Πισσιδεῖας...».

985

1849. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 253 ἀποφ. ὁ Ἀρειὸς Πάγος ἐθεώρησεν ὡς ἀνεπίδεκτον ἐφαρμογῆς τὴν Νεαράν πΚ. Ἀθανασίου, περὶ τριμοιρίας, περιλαμβανομένην μὲν ἐν Ἀρμενοπούλῳ, στερουμένην ὅμως βασιλικῆς ἐπικυρώσεως,

(Σημ. : Ὡς ὅμως παρατηρεῖται ἐν 467, σ. 145 ὑποσ. 424, τοῦτο εἶναι ἀνακριβές, διότι ἡ Νεαρά αὕτῃ ἐπεκυρώθη διὰ Νεαρχῆς Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, ὅπερ ἡγνῶει ἢ παρέ-

λειψε νὰ μνημονεύσῃ ὁ Ἀρμενόπουλος, ἡγνώνει δὲ τοῦτο τότε καὶ ὁ Ἀρειος Πάγος. Πρβλ. ἐν 181, σ. 26.

986

1850. «Ἀβαντάριον διὰ τὴν Κάσσαν τῆς Κοινότητος Καστελλορίζου», ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου, ἐξ ἄρθρων 13, δι' οὗ καθορίζονται διάφορα κοινοτικά τέλη ὑπὲρ τῆς Κοινότητος, ἐν 105, σ. 269–271.

987

1850. Φιρμάνιον ὑπὲρ τῆς Σάμου, ἐρμηνευτικὸν τοῦ φιρμανίου τοῦ 1832, ἐν 127, σ. 112–119, καὶ ἐν 325, σ. 97–104. Πρβλ. ἀριθ. 820.

988

1850. Ἀπόφασις Δημογεροντίας Κοινότητος Θολοποτάμου Χίου, τῆς 15 Ὀκτωβρίου, κατὰ τοῦ στολισμοῦ τῶν γυναικῶν, ἐπὶ ποινῇ προστίμου γρ. 500 ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου, ἐν 161, σ. 102–103.

989

1851. Νόμος ΙΑ', 4 Μαΐου, τῆς Σάμου, ἐν 325, σ. 107.

«1. Μέχρις οὗ συνταχθῇ καὶ βληθῇ εἰς ἐνέργειαν πολιτικὸς ἐγχώριος νόμος τῆς Σάμου, θέλουσιν ἔχει πλήρη ἰσχὺν οἱ πολιτικοὶ μόνον νόμοι οἱ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὴν Ἑξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου καὶ ἐφαρμόζεσθαι εἰς ὅλα τὰ δικαστήρια τῆς Σάμου. 2. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐμπόριον, θέλει ἦσθαι ἐπίσης εἰς ἰσχὺν ὁ ἐμπορικὸς νόμος τῆς Γαλλίας, μέχρις οὗ συνταχθῇ ἰδιαίτερος ἐμπορικὸς ἐγχώριος νόμος τῆς Σάμου. 3. Ὅλα τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τῆς πολυχρόνου ἐφαρμογῆς καὶ τηρήσεώς των καθιερώθησαν ἢ διὰ πολιτικῶν ἀποφάσεων τῶν τοπικῶν δικαστηρίων ἀνεγνωρίσθησαν καὶ προσδιωρίσθησαν, θέλουσι προτιμᾶσθαι εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πολιτῶν δίκας τῶν διατάξεων τῶν πολιτικῶν νόμων τοῦ Ἀρμενοπούλου καὶ τοῦ Γαλλικοῦ Ἑμπορικοῦ Κώδικος . . . ».

990

1851. Συμβόλαιον καθορισμοῦ ὁρίων κτημάτων, ἐν Ἰκαρίᾳ, ἐν 243, σ. 87 σημ. 27.

« . . . νὰ μένουν οἱ ὁροὶ (ὁρόσημα) ἀπαρασάλευτοι . . . ὅποιος ἐνοχλήσῃ ὁρὸν, νὰ πληρώσῃ γρόσια 101 καὶ 50 ξυλιές . . . ».